

Pasin Palstat - viikko 4

”PYHÄÄ INTOA HEHKUEN HÄN JULISTI SANAA JA OPETTI TARKOIN JEESUKSESTA.” Apt.18:24-28

APOLLOS EFESOKSESSA JA KORINTISSA

Voinko minä oppia vielä jotain uutta? Olenko käsittänyt koko totuuden Jumala tahdon mukaisesti Jeesuksessa Kristuksessa? - Nämä kysymykset tulisi jokaisen uskovaisen esittää itselleen, sillä oma ymmärryksemme on vajavaista ja perityt opit ja totutut tavat sekoittavat hyvin usein käsityksemme totuudesta.

Totuus kestää kyseenalaistamisen, olipa sitten kyse kasteista, sakramenteista tai muusta hengelliseen elämään liittyvästä. On syytä jaotella kahteen pääryhmään, käsiteltäessä hengellisiä totuuksia. Ensimmäinen on tärkeämpi, ja se liittyy ihmisielun pelastukseen jumalisessa suunnitelmassa, ja toinen osa-alue liittyy totuuksiin koskien ajallista vaellusta kristittyinä.

Hengellisen totuuden sisäistäminen oikein pelastumisemme suhteen, tulisi nostaa elämän tärkeimmäksi ja tarkoin ymmärrettäväksi totuudeksi. Se on pelastussuunnitelma, josta ei voi poiketa hiuskarvaakaan, menettämättä koko pelastusta. Raamattu ilmoittaa pelastuksen riippuvan ainoastaan Jumalan Pojan, Jeesuksen Kristuksen kuolemasta ja Hänen ylösnousemuksensa. Tähän tarttuminen sisältää uskon - jonka Jumala itse on asettanut ainoaksi tieksi ikuisen elämään.

Usko Jeesukseen Kristukseen on siis pelastuksemme ytimessä, emmekä voi lisätä, tai vähentää siitä mitään. Se on täydellisesti täytetty kertakaikkinen uhri puolestamme ja ottaessa me sen uskoen vastaan, olemme pelastetut.

Olemme siis saavuttaneet vanhurskautuksen, eli Jumalalle kelpaavuu- den Hänen armonsa kautta - uskoessamme Häneen. Se riittää, mutta sen jälkeen jatkuu ajallinen vaelluksemme, jonka tulisi olla vaellusta evankeliumin arvon mukaan. Jeesuksen lunastus on voimassa, siitä huolimatta, että epäonnistumme vaelluksessamme. Olemme uskon kautta Jumalan lapsia - emme tekojen kautta!

Usko ja elämä ovat siis kaksi eri asiaa, mutta uskon kautta saatu armo Kristuksessa ei oikeuta välinpitämättömyyden vaellukseen. Vaikka pelastus onkin sielumme osa, tulee meidän kuitenkin pyrkiä vaeltamaan kaikessa kuuliaisuudessa Kristuksen tahdossa.

Tämäkertainen tekstimme Raamatussa osoittaa, miten voimme oppia uutta, vaikka kuinka väkevästi tuntisimme jo kirjoituksia. Uskallathan sinäkin kyseenalaistaa perinnäissääntösi, omat mielipiteesi, kirkkokuntasi opit ja nekin opetukset, mitä itse niin hartaasti olet

toisille opettanut? Etsi totuutta nöyrästi Jumalan kasvojen edessä. Mikäli luulet jotain tietäväsi, et vielä tiedä, niin kuin tietää tulee. – se on ihmisyytemme osa.

Apt.18:24. Efesokseen tuli Apollos, Aleksandriassa syntynyt juutalainen, joka oli etevä puhuja ja tunki kirjoitukset perin pohjin.

”Apolloksen’ sanotaan olleen ’väkevä raamatuissa’. Tämä on Jumalan valtakunnassa käyttökelpoisuuden edellytys. Mutta hyvä sanantuntemus ei tarkoita vain sanan kirjaimellista osaamista. Tarvitaan myös täyttymistä Raamatun Hengellä.” [Novum]

25. Hänelle oli opetettu Herran tie, ja pyhää intoa hehkuen hän julisti sanaa ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta hän tunki vain Johanneksen kasteen.

”Hänen julistuksessaan Kristuksesta ei ollut mitään väärää, ja häntä voitiin epäilemättä pitää opetuslapsena samoin kuin niitä kahtatoista muuta, jotka Paavali myöhemmin tapasi Efesosssa (19:1). Mutta heidän laillaan hänkään ei tiennyt riittävästi ”Herran tiestä”. Hän oli innokas totuuden julistaja, mutta todennäköisesti hän ei tiennyt Jeesuksesta enempää kuin mitä Johannes oli julistanut.” [Novum]

26. Apollos alkoi rohkeasti puhua synagogassa. Kuultuaan hänen julistustaan Priscilla ja Aquila ottivat hänet huostaansa ja perehdyttivät hänet tarkemmin Jumalan tiehen.

”Johanneksen opetuslasten kautta uskoon tulleilla ihmisillä ei ollut mitään yhteyttä Juudean tapahtumiin. He harjoittivat siis jonkin aikaa eräänlaista rinnakkaistoimintaa kristittyjen seurakunnan työn kanssa. Opetettuaan Apollosta Akylas ja Priskilla lähettivät yhdessä seurakunnan kanssa hänet Korinton veljien luo (j. 27).” [Novum]

27. Kun Apollos sitten halusi lähteä Akhaiaan, veljet kannustivat häntä ja kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet suopeasti vastaan. Akhaiaan saavuttuaan hän Jumalan armosta oli suureksi avuksi uskoille.

”Seurakunnassa oli hajaannusta, ja siellä oli mm. joukko, joka kannatti Apollosta. Paavali nuhtelee heitä. Heillä ei ollut syytä palvoa Paavalia eikä Apollosta. Nämä olivat vain työmiehiä, mutta kasvun antoi Jumala.” [Novum]

28. Kaikkien kuullen hän vakuuttavasti kumosi juutalaisten väitteet ja osoitti kirjoituksiin vedoten, että Jeesus on Messias.

”Apolloksen julistus ei ollut ainoastaan mielenkiintoista vaan myös vakuuttavaa. Saman sävyn huomaamme Pietarin ja Paavalin julistuksessa juutalaisten parissa.” [Novum]

